

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரம்

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மிந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

அஸ்மத் குருப்யோ நம:

அஸ்மத் பரம குருப்யோ நம:

ஸமாக்யா பத்ததி

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதாரக்கிக கேஸரீ

வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

சீலோகங்கள்:

27: சய்யாத்மநா மதுரிபோ: அஸி சேஷபூதா

பாதாசர்யேண ச புந: த்விகுணீக்ருதம் தத்

பூயோபி பாகவத சேஷதயா தத் ஏவ
வ்யங்க்தும் பதாவநி சடாரி பதம் பிபர்ஷி

பொருள்:

நம்பெருமாளின் திருவடிகளைக் காப்பாற்றும் பாதுகைய! மது
என்ற அசுரனை அழித்த க்ருஷ்ணன் சயனிக்கும்
படுக்கையாக நீ உள்ளதால் அவனுக்கு தாஸியாக உள்ளாய்.
மேலும் தணிந்து, அவனது திருவடிகளை அண்டி நிற்பதால்,
உன்னுடைய அடிமைத்தனம் இரண்டு மடங்கானது. இத்தகைய
பகவத் சேஷத்வத்தை விட பாகவத சேஷத்வம் மிகவும்
உயர்ந்தது என்று உலகிற்குப் ப்ரகாசமாக உணர்த்த விரும்பி,
நம்மாழ்வாரின் திருநாமமான சடாரி என்ற பெயரைச் சூட்டி
கொண்டாய் போலும்.

விளக்கம்:

பாகவத சேஷத்வத்தின் எல்லை நிலமாக நம்மாழ்வார்
இருந்தார் நீ அவருக்கும் அடிமையாக நின்று சேஷத்வத்தின்
எல்லையாக மாறிவிட்டாய்.

28: யத்யேந தேவி சடகோப முநி: தவ ஆஸித்

தஸ்ய அபி நாமவஹநாத் மணி பாதுகே த்வம்

சேஷீ பபூவ யுவயோரபி சேஷசாயீ

சேஷம் த்வசேஷம் அபி சேஷ பதே ஸ்திதம் வ:

பொருள்:

உயர்ந்த இரத்தின கற்கள் பதிக்கப்பட்ட அரங்கனின்
பாதுகையே! உன்னைக் குறித்து நம்மாழ்வார் பாசுரங்கள்
இயற்றியதால் உனக்குத் தொண்டனாக அவர் உள்ளார்.

அவருடைய திருநாமத்தை வைத்துக் கொண்டதால்
அவருடைய அடிமை போன்று நீ உள்ளாய். ஆதிசேஷன் மீது
சயனித்தபடி உள்ள பெரியபெருமாள் உங்கள் இருவருக்கு

மட்டும் அல்லாமல் அனைத்து உலகிற்கும் எஜமானனாக உள்ளான். ஆகவே இந்த உலகம் முழுவதும் உங்கள் மூன்று பேருக்கும் அடியவர்களாக உள்ளனர்.

விளக்கம்:

நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் *சுடர் அடி தொழுது* என்று உன்னை பாடினார். நீயோ அவரது திருநாமத்தை வைத்து கொண்டுள்ளாய். இப்படியாக உனக்கு அவர் அடிமையாகவும், நீ அவருக்கு அடிமையாகவும் உள்ளீர்கள். உங்கள் இருவரின் எஜமானாக அழகிய மணவாளன் உள்ளான்.

29: விந்த்யஸ்தம்பாத் அவிஹதகதே: விஷ்வக் ஆசாந்த ஸிந்தோ:

கும்பீஸுநோ: அஸூர கபல க்ராஸிந: ஸ்வைரபாஷா

நித்யம் ஜாதா சடரிபுதநோ: நிஷ்பதந்தீ முகாத் தே

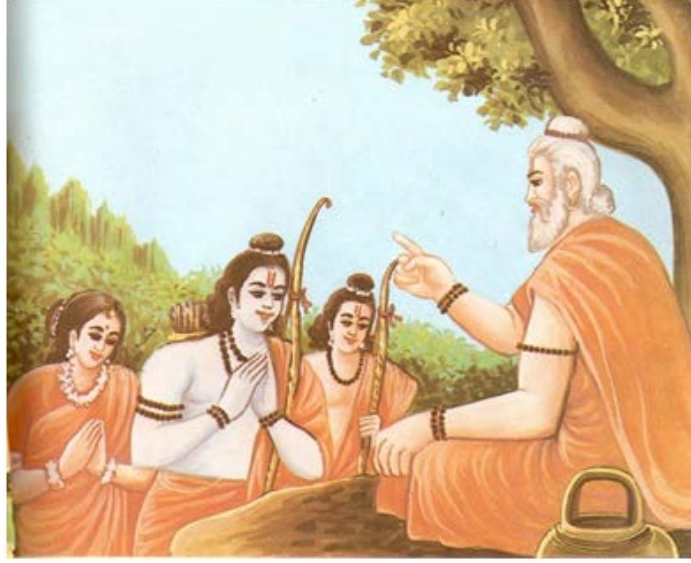
ப்ராசீநாநாம் ச்ருதி பரிஷதாம் பாதுகே பூர்வகண்யா

பொருள்:

அகஸ்தியர் என்ற முனிவர் விந்திய மலையை அடக்கினார். தான் ஆசமனம் செய்வதற்காக ஸமுத்திரத்தின் நீரை முழுவதுமாக உட்கொண்டார்.

வாதாபி என்ற அசுரனைத் தனது ஆகாரமாக உட்கொண்டார். இப்படிப்பட்ட அகஸ்திய முனிவர் தனக்கு இஷ்டமான மொழியாகத் தமிழை கொண்டிருந்தார். அப்படி இருந்த போதும், எப்போதும் இருக்கும் மொழி என்ற போதும், அந்த மொழி ஸம்ஸ்கிருதம் போன்று பெரும் புகழ் பெறாமல் இருந்தது. ஆனால் நம்மாழ்வாராகத் தோன்றிய உனது (பாதுகை) திருவாய் மூலம் வெளிப்பட்ட திருவாய்மொழியால் நிகழ்ந்தது என்ன?

தமிழ் மொழியானது வேதத்திற்கும் முந்தய காலத்தியது என்று எண்ணும்படி ஆனது.

விளக்கம்:

இராமாயண காலத்திலேயே அகஸ்தியர் இருந்தார் என்பதை அவருடைய பெயரானது வால்மீகி இராமாயணத்தில் இடம் பெற்றுள்ளதன் மூலம் அறியலாம்.

ஆக தமிழும் அப்போதே இருந்தது என்னும் அறியலாம். இப்படி உயர்ந்த தமிழ் மொழியை திருவரங்கன் மேலும் கௌரவித்தபடி இப்போதும் உள்ளான்.

எப்படி? திருவரங்கன் திருவீதி உலா வரும்போது முதலில்
ப்ரபந்த கோஷ்டி செல்கிறது. அந்த தமிழின் பின்னே அல்லவா
நம்பெருமான் செல்கிறான்?

அவனை பின் தொடர்ந்து வேதங்கள் வருகின்றன. தமிழுக்கு
இந்த ஏற்றம் நம்மாழ்வாரால் வந்தது. இங்கு நம்மாழ்வாரும்
பாதுகையும் ஒன்றே எனக் கூறுவது காண்க.....

பாதுகாதேவி வருவாள்....

தாஸன் விஜயலக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாஸன்.....

